

Kometa

Spatřil jsem kometu oblohou letěla
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela
zmizela jako laň u lesa v remízku
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí my už tu nebudem
my už tu nebudem ach pýcho marnivá
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě

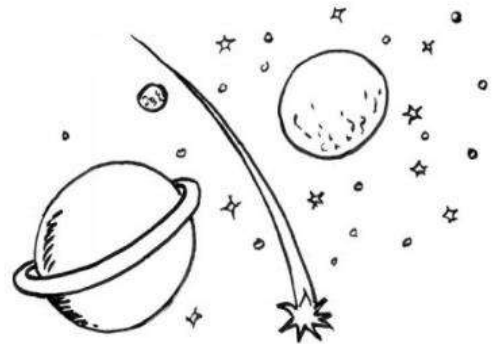
Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až našel v hvězdářských triedrech
tajemství která teď neseme na bedrech

Velká a odvážná tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat
marnost mě vysvlékla celého donaha

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru
až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá

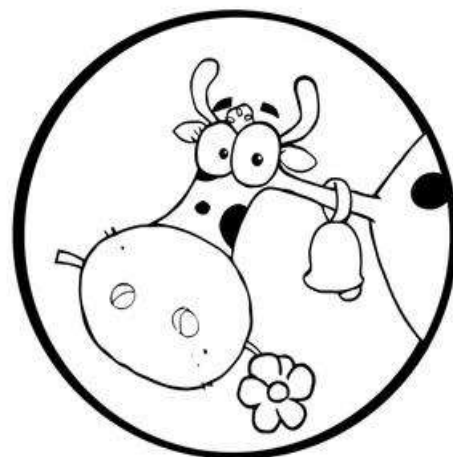
O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
bude to písnička o nás a kometě

Hlídač krav

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam

Když jsem byl malý říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši.
Až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor, si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam pádadadam
padádadam

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

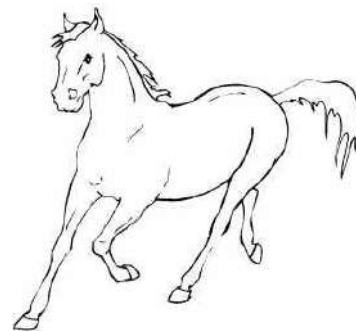
R:

Ted' už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím.
A když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem, a rukama za hlavou,
kukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí,
moje strakaté krávy.

R:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam padadadadam pádadadadam

Divoké koně

Já viděl divoké koně, běželi soumrakem,
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera

Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád

Já viděl divoké koně....

Husita

1. /: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
ale už je nepasu, :/
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.

2. /: Máma ušila mi režnou kytlici,
padla mi jak ulitá, :/
táta vytáh ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.

R: /: Hejtman volá:" Do zbraně,
bijte pány, hr na ně!" :/
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.

3. /: U města Tachova stojí křižáci,
leskne se jim brnění, :/
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.

4. /: Tolik hezkejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :/
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.

R:

5. /: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :/
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.

6. /: Chtěl jsem jí dát pusku tam, co je ten keř,
řekla:"To se nedělá," :/
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.

R:

7. /: Už se na nás ženou křižáci smělí,
zlaté kříže na krku, :/
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.

8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!

Elektrický valčík

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou, nebylo to posvícení, nebyla to neděle, v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

A nyní, kdo tu všechno byl: okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor, poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy, zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky, početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru sedláka Krušiny, dále krojované družiny, alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi, na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

R:

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:

tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze,
všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R:

Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků: vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté: od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty, odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva, při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu, kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane, kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky. Do každé rodiny elektrické hodiny!

R:

Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu, já-jé-jé, ráno
přistoupila k oknu, já-jé-jé,
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela, a
na nic víc nemyslela, já –já - já.

Nutno ještě podotknouti, já-je-jé, že si vlasy kulmou kroutí, já-je-
já,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, já-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, já-je-jé, tím pádem je konec krásy, já-je-
já,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, já-jé-jé.

O vlasy už nestará se, já-je-jé, a diví se světa kráse, já-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to
za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, já-jé-jé.

Blues folsomské věznice

Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Když je v Praze hic

Když je v Praze abnormální hic,
chodím k vodě až do Měchenic,
Měchenická plovárna má krásné okolí,
ještě krásnější než bazén v Praze 4 Podolí.

Má milá tam se mnou chodívá,
chleba s máslem sebou nosívá,
a když se jí šipka zdaří úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam s milou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme,

Neplavou tam žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Pod dubem

R: Pod dubem, za dubem,
tam si na tě počíháme,
Pod dubem, za dubem,
tam tě oškubem.

Loupežníci z povolání
to jsou páni, to jsou páni.
Loupežníci z profese
nejlepší jsou v okrese.
My řekneme ruce vzhůru
a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo
nikdy tolik neneslo.

R:

Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.
Sed' formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.
Loupežník je nesmlouvavý,

loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá,
jelikož je nelida.

R:

Ukolébavka

Den už se zešeřil
už jste si dost užili
tak hajdy do peřin
a ne abyste tam moc řádili
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by se vám to splnilo
na na na na na na
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly
aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy
každý svou peřinu najdi
hajajajajajajaja
Kuba Lenka máma a já
zítra dřív než slunce začne
hřát
dobrou noc a spát

V noci někdy chodí strach
a srdce náhle dělá buch buchy
nebojte já spím na dosah
když mě zavoláte zbiju zlé
duchy

zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by vám to splnilo
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly ...

Barbora píše z Tábora

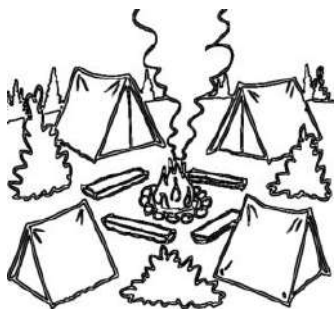
Maminko, tatínku,
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ní plavou místo nudli
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Stýve.

Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Stýve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.
když jsme se koupali
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednoduchých plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Severní vítr

Jdu s dřavou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb,
nemocen.

Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R:

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si
kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Pijte vodu

R: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!
Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!

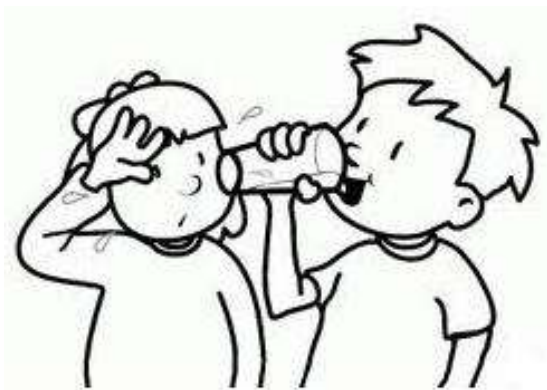
Jeden Smutný ajzbožňák
pil na pátém nástupišti ajerkoňak,
huba se mu slepila
a diesellokomotiva ho zabila!

R:

V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze
džberů,
proto všichni Becheři
mají trable se játrama a s páteří.

R:

Pil som vodu značky Gorbačov
a potom povedal som všelico a
voľačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:

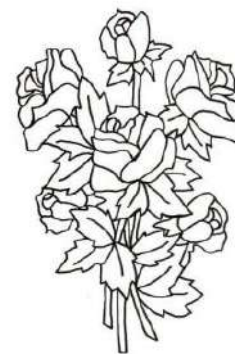
Jesteśmy chlípki z Waszawy,
chodime pociągем za robotu
do Ostravy,
cztery litry wudky i mnusztwo
piw,
bardzo fajny kolektiw.

R:

Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum,
poblila jim bílý dům.

R:

Růže z Texasu

Jedu vám večer stezkou, dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou anebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabád, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl,
a dole teklo riogrande, po něm měsíc plúl.
Když si to v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá štíhlá rovná zkrátka ako-ráth.

R:

Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít,
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si jí vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
pořád v duši hladím tuhle růži voňavou.

Lod' John B

Už vyplouvá loď "John B",
už vyplouvá loď "John B",
okamžik malý jen,
hned poplujem dál.

R: Tak nechte mě plout,
tak nechte mě plout,
sil už málo mám,
tak nechte mě plout.

Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má
konec už má.

R:

Sklenici svou dopil,
za krátko u mě byl,
okovy na ruce dal
a pistole vzal

R:

Šerif John Stone,
šerif John Stone,
moji svobodu vzal
šerif John Stone.

Kdyby se v komnatách

K životu na zámku
mám jednu poznámku
Je tu neveselo, je tu truchlivo
V ostatních královstvích
nezní tak málo smích
Není neveselo, není truchlivo

Kdyby se v komnatách
běhoun jak hrom natáh
A na něm akrobati začali kejklovati
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam srdce utichá
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

Tramp

Poněvadž nemám kanady
a neznám písně z pamp, hóhóhó,
a neznám písně z pamp
vyloučili mě z osady
že prý jsem houby tramp, hóhóhó,
že prý sem houby tramp

Napsali si do cancáků
jen ať to každý ví, hóhóhó,
jen ať jen to každý ví
Vyloučený z řad čundráků
ten frajer libový, hóhóhó,
ten frajer libový

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád jazz-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Povídal mi frajer Joe
jen žádný legrácky, hóhóhó,
jen žádný legrácky
jinak chytneš na bendžo
čestný čundrácký, hóhóhó,
čestný čundrácký

A prý se můžu vrátit zpět
až dám se do cajku, hóhóhó,
až dám se do cajku
a odříkám jim nazpaměť
akordy na Vlajku, hóhóhó,
akordy na vlajku

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád folk-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Tak teď chodím po světě
a mám zaracha, hóhóhó,
a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě
a dávám si bacha, hóhóhó,
a dávám si bacha

Dokud se tramské úřady
nepoučí z chyb, hóhóhó,
nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevadí
a zase bude líp, hóhóhó,
a zase bude líp

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád rock-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu
v tempu

Rosa na kolejích

Tak jako jazyk stále naráží
na vylomený zub.

Tak se vracím
k svému nádraží
abych šel zas dál.
Přede mnou
stíny se plouží
a nad krajinou krouží
podivnej pták,
pták nebo mrak.

Tak do toho šlápní
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.

Pajda dobře hlídá pocestný,
co se nocí toulaj.
Co si radši počkej až se stmí
a pak šlapou dál.
Po kolejích, táhnou bosí
a na špagátku nosí
celej svůj dům - deku a rum.

Tak do toho šlápní
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.
Nohama stíráš rosu na kolejích.

Stará archa

R: [: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :]

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram, náramnou.

R:

*: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram, náramnou.

3. Kázal jim naložiti ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce,
kocábku náram, náramnou.

R:

*:

R:

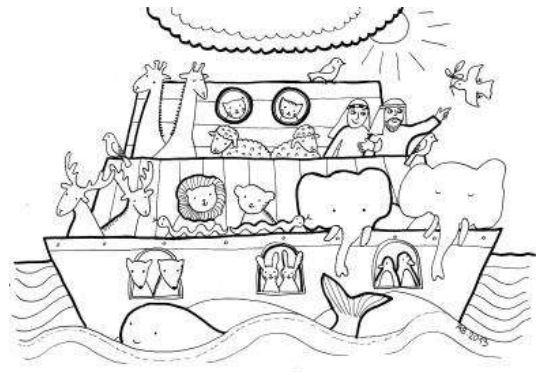
4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

R:

*:

R:

Grónská písnička

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskyma :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na iglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otřásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Cestář

1. |: Na silnici do Prášil
jeden mladý cestář žil.:|
|: A kamení a kamení a kamení
tam roztloukal, když silnici štěrkoval.:|

2. |: Paní v zlatém kočáře
uviděla cestáře.:|
|: A povídá a povídá a povídá:
Cestáři náš, těžkou práci tady máš.:|

3. |: Cestář na to odpoví:
Vzácná paní, to se ví.:|
|: Kdybych já moh, tak jako pán,
jezdit ve zlatém kočáře, nedělal bych cestáře.:|

Není nutno

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

Chcešli, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy nevadí,
nemít srdce vadí,
zažít krachy nevadí,
zažít nudu, joo, to vadí.

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

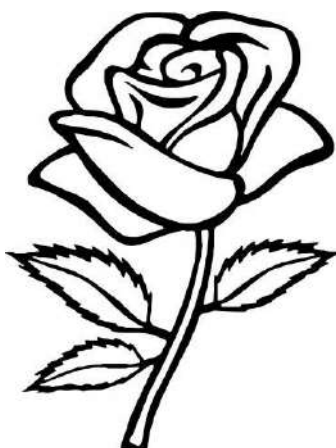
Okolo Hradce

1. |: Okolo Hradce v malé zahrádce rostou tam tři růže. :|
|: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :|

R. Vojáci jdou, vojáci jdou, bože jaká je to krása,
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou,
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce jásá,
když vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou.

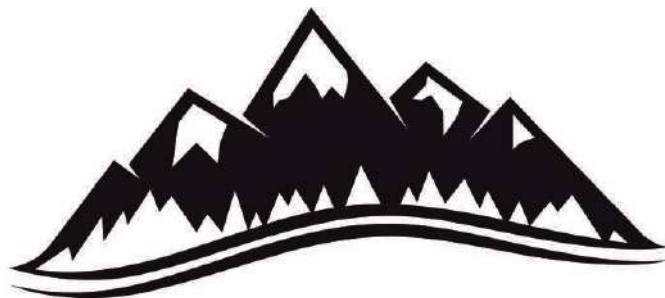
2. |: Kobylka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát, :|
|: tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce
dát. :|

3. |: Kobylka malá, kovat se dala, kováři postála. :|
|: tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :|

Mezi horami

|: Mezi horami
lipka zelená :|
|: Zabili Janka,
Janíčka, Janka
miesto jeleňa :|

Keď ho zabili, zamordovali
Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili

Ej, křížu, křížu
ukřížovaný
Zde leží Janík
Janíček, Janík
Zamordovaný

Tu šla Anička
Plakat Janíčka
Hned' na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

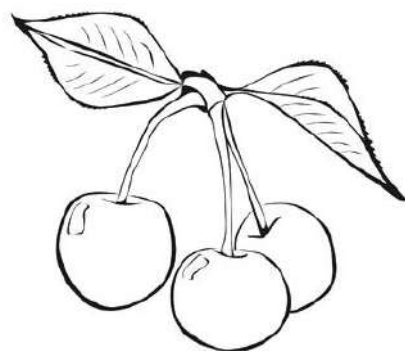
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

Jó, třešně zrály

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty své stáda, že léta pilně strádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal své stádo dál.

Trpasličí svatba

V lese, jó, v lese na jehličí
koná se svatba trpasličí.
Žádná divná věc to není
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Malou má ženu malinkatou
s malým věnem s malou chatou.
Už jim choděj telegrámky,
už jim hrajou Mendhelsohna
na varhánky.

Protože láska, láska, láska
v každém srdci klíčí
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí
ten ať se dívá
co se děje v lese na jehličí.

Mají tam lásku jako trámek
pláče tchýňka, pláče tchánek
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v Papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický
Šmudla se polil, jako vždycky.
Kejchal kejchá na Profouse
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

Protože, láska, láska, láska
v každém srdci klíčí
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí
ten ať se dívá
co se děje v lese na jehličí.

V lese, jó, v lese na jehličí
koná se svatba trpasličí.
Žádná divná věc to není
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Vždyť Šmudla už má po vojně
vždyť Šmudla už má po vojně
vždyť Šmudla už má po vojně a tak se
žení.

Jdou po mně jdou

Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
pak jednou v létě řek jsem si bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať.
Pak jednou v létě řek jsem si bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.
Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.
Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, já, já...

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt.
Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.
Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.

Však půl roku nato řekla mi dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost.
Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!
Tak jsem na cestě a chudý jak veš.
Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!
Tak jsem na cestě a chudý jak veš.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, já, já...

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen.
Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.
Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou.
Kdyby mě klofli, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing,
já, já...

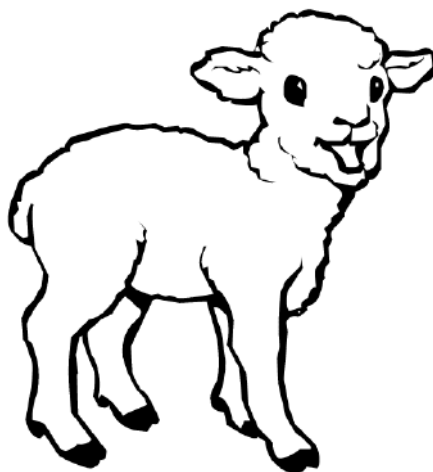
Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

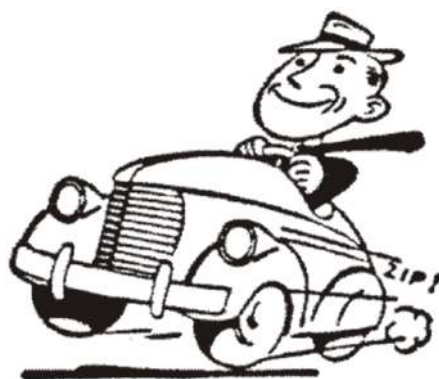
2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

Jožin z bažin

Jedu takhle tábořit
Škodou 100 na Oravu
Spěchám, proto riskuji,
projíždím přes Moravu.
Řádí tam to strašidlo,
vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky,
jmenuje se Jožin!

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,
Jožin z bažin
kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo.

Projížděl jsem dědinou
cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda,
řek mi u Slivovice,
živého či mrtvého
Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu
dcéru a půl JZD.

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,

Jožin z bažin
kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo

Říkám: Dej mi, předsedo,
letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu,
nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl,
ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla
prášek pěkně klesl.

Jožin z bažin
už je celý bílý,
Jožin z bažin
z močálu ven pílí,
Jožin z bažin,
dostal se na kámen,
Jožin z bažin,
tady je s ním ámen!
Jožina jsem dohnal,
už ho držím, johoho,
dobré každé love,
prodám já ho do ZOO.

Zlatokop Tom

1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle
a odjel na Západ.

Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy
a jel zlato vyhledat.

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.

Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop,
neznal, jak vypadá.

A jak tak dlouho kopal, tak dostal nato dopal
přešla ho nálada.

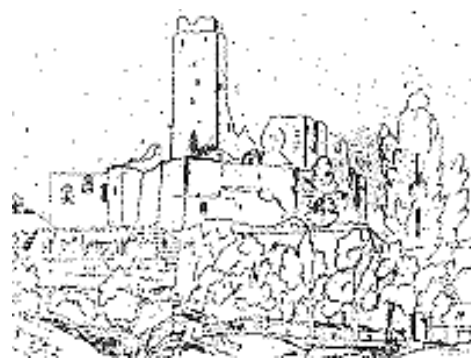
Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru.

A za poslední nuget, tam koupil holce pugét
a přitom jí zazpíval.

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.

Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampi, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

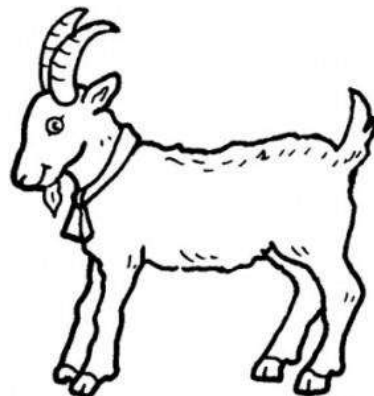
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

Kozel

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "Jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Pramen zdraví z Posázaví

1. Každý den, každý den,
k svačině jedině,
jedině pramen zdraví z Posázaví.
2. Chcete-li prospěti
dítěti bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

R: [: Výrobky mléčné, to je marné,
jsou blahodárné a věčné. :]

3. Každý den, každý den,
k svačině jedině,
jedině pramen zdraví z Posázaví.
4. Chcete-li prospěti
dítěti bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

R:

Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: „Nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí“,
já volám: „Nashledanou, nashledanou“,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Statistika

1. Je statisticky dokázáno,
že slunce vyjde každé ráno,
a i když je tma jako v ranci,
noc nemá celkem žádnou šanci.

R: [: Statistika nuda je,
má však cenné údaje,
neklesejte na mysli,
ona vám to vyčíslí. :]

2. Když drak si z nosu síru pouští
a Honza na něj číhá v houští,
tak statistika předpovídá,
že nestvůra už neposnídá.

R:

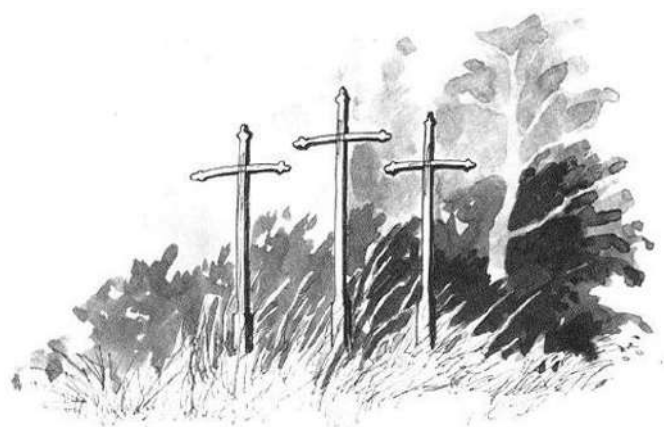
3. Tak vyřídte té ctěné sani,
že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí,
tak bude o hlavičky kratší.

R:

Tři kříže

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal...

Valčíček

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
ať ti každěj den připomíná
[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každěj den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

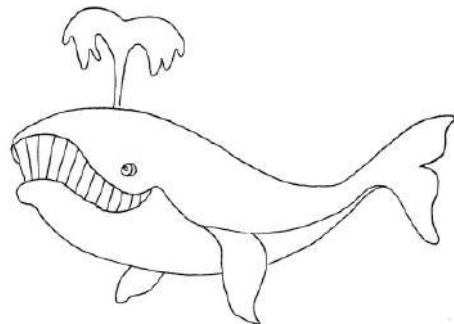
2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádněj ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

Velrybářská výprava

1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvaný Knecht:
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnový kšeft!"
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládá se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každé byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Dělání

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Chodím po Broadwayi

Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, sem a tam,
chodím po Broadwayi hladov sem a tam, sem a tam,
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi, jou, jou, ju pi,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou.

Moje černé děti mají stále hlad stále hlad,
moje černé děti mají stále hlad stále hlad,
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

Práci nedostanu, černou kůži mám, kůži mám,
práci nedostanu, černou kůži mám, kůži mám,
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

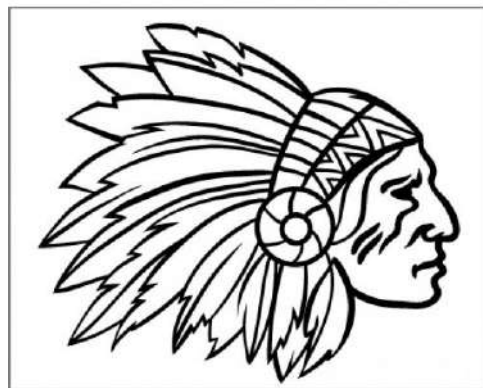
R:

A já pevně věřím, že zas přijde den, přijde den,
a já pevně věřím, že zas přijde den, přijde den,
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas černochoch bude svoboděn.

R:

Indiánská

1. Indiáni Huroni sotva slzu uroní,
prérii neryjí, jezdí po ní na koni.

2. Indiáni Apači taky skoro nepláčí,
náčelník Vinetou v Hollywoodu natáčí.

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu,
prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu.

3. Indiáni Cherokee neválčej už tři roky,
pučujou peníze a kasírujou úroky.

4. Indiáni Komanči celé noci protančí,
pogujou výtečně, no vím to přímo vod Anči.

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu,
prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu.

5. Indiáni Šošoni nehoněj už bizoni,
letos se mají líp než vlani či předloni.

6. Nechod' do hor Chrudoši, přepadnou tě Rudoši,
votevřeš papulu a umučej tě u kůlu.

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu,
prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu.
no nebud' přece bez citu.

Zabili, zabili

Zabili, zabili,
chlapa z Koločavy.
Řekněte, hrobaři,
kde je pochovaný.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Špatně ho zabili,
špatně pochovali,
Vlci ho pojedli,
ptáci rozklovali.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Vítr ho roznesl,
po dalekém kraji.
Havrani pro něho
po poli krákají.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Kráká starý havran,
krákat nepřestane.
dokud v Koločavě,
živý chlap zůstane,
živý chlap zůstane.

Blízko Little Bighornu

Tam, kde leží Little Big Horn, je
indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se
svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny
dlouhých karabin
a z indiánskejch signálů po nebi
letí dým.

R: Říkal to Jim Bridger, já měl
jsem v noci sen,
pod sedmou kavalérií, jak krví
rudne zem.

Kmen Siouxů je statečný a
dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta
slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu
šedivou prérií,
táhne generál Custer sedmou
kavalérií,
marně mu stopař Bridger radí:
Zpátky povel dej!
Jedinou možnost ještě máš,
život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se

vznáší
smrti stín,
padají
jezdci z
koní,
výstřely z
karabin
límce
modrejch
kabátů

barví krev červená
kmen Siouxů je statečný a
dobře svůj kraj zná.

R:

Pak všechno ztichlo a jen tam-
tam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů
vítěznej kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po
kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží
i generál.

R:

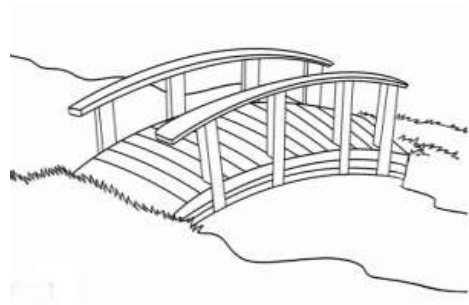
A te Réhradice

A te Réhradice, na pěkný
rovině,
teče tam voděnka dolů po
dědině,
je pěkná, je čistá.

A po tej voděnce drobný
ryby skáčó,
pověz mně má milá, proč
tvý oči pláčó,
tak smutně, žalostně.

Pláčó, one pláčó, šuhajko
pro tebe,
že jsme se dostali daleko
vod sebe,
daleko vod sebe.

Proč by neplakaly, dyž
hlavěnka bolí,
musijó zaplakat šohajovi
kvůli,
šohajovi kvůli.

Stojí hruška v širém poli

Stojí hruška v širém poli,
vršek se jí zelená.
Pod ní se pase kůň vraný,
pase ho má milá.
Pod ní se pase kůň vraný,
pase ho má milá.

Proč má milá dnes pasete
z večera do rána?
Kam můj milý pojedete?
Já pojedu s váma.
Kam můj milý pojedete?
Já pojedu s váma.

Ó já pojedu daleko
přes vody hluboké.
Kéž bych byl nikdy nepoznal
pany černooké.
Kéž bych byl nikdy nepoznal
pany černooké.

Skřítkové, tesaři

Skřítkové tesaři, vylezte z mechu,
skřítkové tesaři, vylezte z mechu.
Chopte se náčiní, postavte střechu,
chopte se náčiní, postavte střechu.

Skřítkové ze skal a skřítkové z lesa,
skřítkové ze skal a skřítkové z lesa.
Pila ať pracuje, sekera tesá,
pila ať pracuje, sekera tesá.

R: Šupy dupy dup, raz, dva, tři, hej rup, pidimužík pracuje,
šupy dupy dup, raz, dva, tři, hej rup, pidimužík kutá,
šupy dupy dup, jedli nebo dub, všechno krásně zpracuje,
šupy dupy dup, raz, dva, tři, hej rup, nebozíkem vrtá.

Skřítkové zedníci, zanechte spánku,
skřítkové zedníci, zanechte spánku.
Vezměte kladívko, lžíci a fanku,
vezměte kladívko, lžíci a fanku.

Písek se červená, vápno se bělá,
písek se červená, vápno se bělá.
Brána je zřícená, ať stojí celá,
brána je zřícená, ať stojí celá.

R:

Hlavně, že jsme na vzduchu

Když radosti není dosti,
raduju se z maličkostí.
Představím si třeba kdyby
lidi žili jako ryby.

To je dobře náhodou,
že nežijem pod vodou.
Na vzduchu, na vzduchu,
můžem zpívat ejchuchu.
Zpívati si pod vodou,
nejde ani náhodou.
Z hlubiny, z hlubiny,
vyšly by jen bubliny.

Jen si představ milá babi,
že jsme dejme tomu krabi.
Nebyla bys mou babičkou,
byla bys mořskou krabičkou.

Bud'me rádi Bohouši,
že žijeme na souši.
Na zemi, na zemi,
ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže,
třeba ti to pomůže.
I když jsi na suchu,
hlavně že jsi na vzduchu.
I když jsi na suchu,
hlavně že jsi na vzduchu.

Strašidýlko Emílek

1. Uši má z angorského králíka,
naříká, strašidelně naříká,
Je to mé ochočené strašidlo,
mám ho rád, chodí se mnou spát.

R: Strašidýlko strašidýlko Emílek,
patří do všech postýlek,
strašidýlko strašidýlko Emílek,
chce si s vámi, děti, hrát.
Lalalala lalalala lalala
lalalala lalala
strašidýlko strašidýlko Emílek,
chce si s vámi, děti, hrát.

2. Vypadá trochu jako mumie,
ve dne spí, v noci se s ním užije.
Očima znenadání zabliká,
bububu, to se začnu bát.

R:

3. Nosí mi otrávená jablka,
někdy se přestrojí i za vlka.
Já však vím, že je to můj Emílek,
klidně spím, nechám si ho zdát.

R:

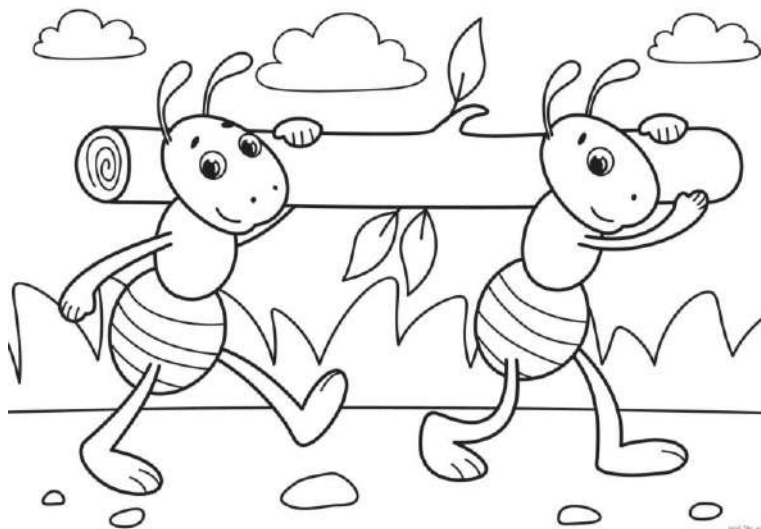
Mravenčí ukolébavka

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

R: Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám, s maminkou je tam,
tykadlami ho hladí.

R:

Když se zamiluje kůň

Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách,
když se zamiluje kůň koňskou láskou,
zpívejte písničku pro jeho klisničku, nechte ho jít.

R: Nekrásnější zvíře, zvíře pro rytíře, jmenuje se kůň,
(jmenuje se kůň)
važte si ho lidé, ať nám jich pár zbyde, jmenuje se kůň,
(jmenuje se kůň)
jmenuje se kůň.

Slečna s bílou lysinkou tam někde v pastvinách,
bude brzy maminkou tam někde v pastvinách,
vždyť se zamiloval kůň koňskou láskou,
hřívu si navlnil, aby ji oslnil a cválá k ní.

R:

Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách,
když se zamiluje kůň koňskou láskou,
/: zpívejte písničku pro jeho klisničku, nechte ho jít. :/

Hlupáku, najdu tě

1. Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv

R. Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
Ať jedeš v kočáře anebo na káře
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám

2. Sotva byl váš svět stvořený, sotva byl váš svět stvořen
Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout

R. Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
Ať jedeš v kočáře anebo na káře
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

Kdybys byla vlaštovkou

1. Kdybys byla vlaštovkou,
měla křídla hbitá,
ptal bych se kdo sítě má,
do kterých se chytá.

2. Kdybys měla peříčka
převzácného ptáka,
hledal bych tě píšťalkou,
na kterou se láká.

3. Já bych si tě odchytil,
do té klece z proutí,
abych ti moh' ze zlata
kroužek navlíknouti.

4. Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš jeho paní.

5. Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš jeho paní.

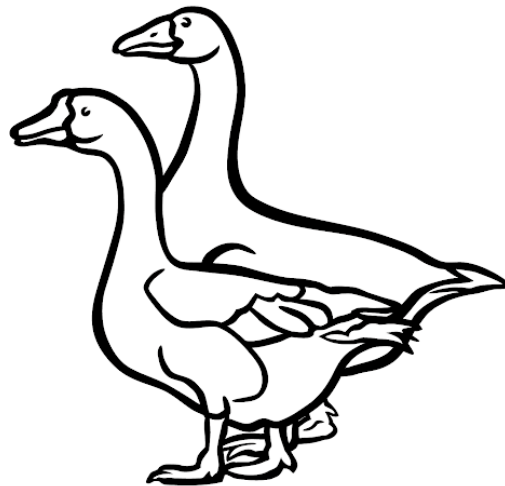
Husičky, husičky

Husičky, husičky
vysoko letíte
vysoko letíte
daleko vidíte.

Zatočte sa kolem
nad milého dvorem
vzkažte mu novinu,
že sa vdávat budu.

Už jsem naň čekala
pětapadesát let
už mě má hlavěnka
začíná šedivět.

Husičky, husičky
vysoko letíte
vysoko letíte
daleko vidíte.

Bejvávalo dobře

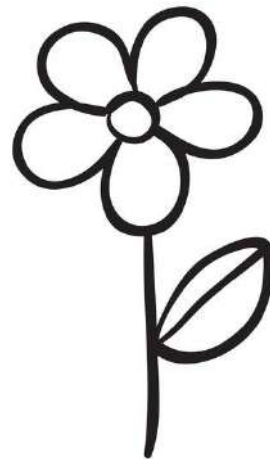
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře

Za našich mladejch let
Bejval svět jako květ

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře

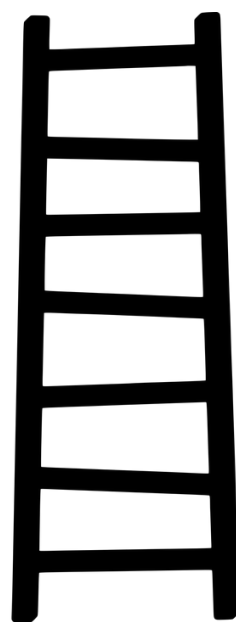
Za našich mladejch let
Bejval svět jako květ

bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře

Kdyby tady byla taková panenka

1. |: Kdyby tady byla taková panenka,
která by mě chtěla. :|
|: Která by mě chtěla syna vychovati,
přitom pannou býti. :|
2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. :|
|: Ty by si mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
3. |: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
|: Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
4. |: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
|: Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
5. |: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
|: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :|

Malé kotě

Malé kotě, mňau, mňau
Spalo v botě, mňau, mňau
Nehas, co tě, mňau, mňau
Nepá, nepálí

My jsme kotě, mňau, mňau,
spáti v botě, mňau, mňau,
po robotě, mňau, mňau,
necha, nechali

To, co kotě poví ti jedním pohledem
To my ani slovy povědět nesvedem

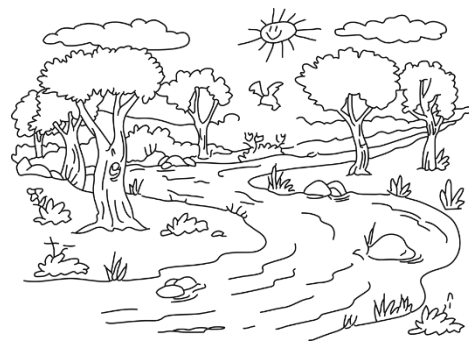
Věz, že kotě, mňau, mňau,
co spí v botě, mňau, mňau,
to tě potě, mňau, mňau,
potě, potěší

R: Hoši a děvčata, pěstujte koťata
Země je kulatá, místa je tu dost
Kotě je solidní, nervy nám uklidní
nebudte nevlídní a hned nás přejde zlost.

Malé kotě, mňau, mňau
Spalo v botě, mňau, mňau
Nehas, co tě, mňau, mňau
Nepá, nepálí

My jsme kotě, mňau, mňau,
spáti v botě, mňau, mňau,
po robotě, mňau, mňau,
necha, nechali

Červená řeka

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřavý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak válejí se líně a louskaj buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když zeptaj se tě: "Hrdino, cos dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Džungle

1. Až na březích Gangy uvidíte květy v barvě karmínu,
a ze slavných oceánů uslyšíte zpěvy starých fakírů,
až zavoní nocí mandlovníky, zpěvy džungle zavíří,
půjdeme si sednout na hřebíky, jak to dělaj fakíři.

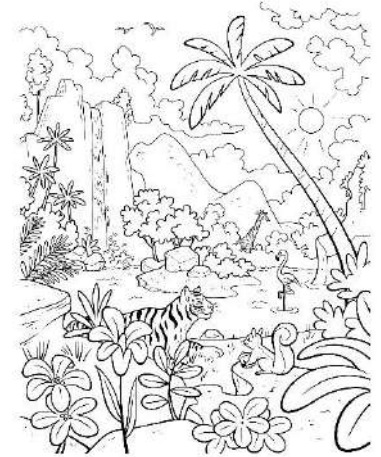
R.: Záhadná je to zem, tamtamy duní pralesem,
vůně tropů džungle tajný řád.

Tmou tygr mihne se, kdo má nohy zvedne se,
nikdo nemá tygra za krkem rád.

Tisíce a jedné noci vrhá temný stín.

Alibaba jeho teta a syn Mura džin. Cha cha cha

Záhadná je to zem, tamtamy duní pralesem,
vůně tropů džungle tajný řád.

2. Slonovi to dělá velkou starost, když se v lese zasnoubí,
aby udělal své paní radost po lese to roztroubí.

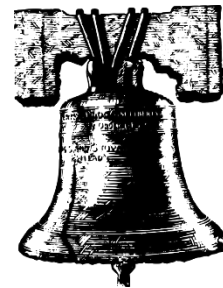
Opice si najde opičáka, tygr statnou tygřici,
jenom nevím, co sem hady láká a kde najdou hadici.

R.:

3. Jeden starý fakír dostal kašel, dal se pohřbít do písku,
jestli se vyléčil nebo pošel, neví nikdo na blízku,
ačkoli si velkou práci dali, hledali ho po kašli,
zapomněli kam ho zahrabali do dneška ho nenašli.

R.:

Oregon

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo cajků tvých pár pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buďto tady chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo přivolá ti den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R:

Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.
Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Život je jen náhoda

Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
že v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvězda,
proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá,
zdání klame, mimoto každý sen,
který v noci míváme, zažene příští den.

R: Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.
Až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak porozumíš,
že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

Anděl

Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému
Tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká – a nemine, co mě čeká – a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká – a nemine, co mě čeká – a nemine.

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká – a nemine, co mě čeká – a nemine.

Batalion

Víno máš a markytánku,
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky verbíři.

Dříve než se rozední,
kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední,
čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

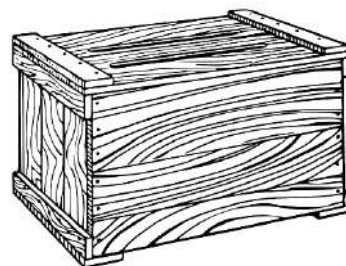
R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund Batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky Vám královští verbíři.

Rozprášen je Batalion,
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion,
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund Batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

Bedna od whisky

Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky,
stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát
nemusel si dneska na týhle bedně stát
moh si někde v suchu tu svojí whisky pít
a nemusel si hochu na krku laso mít

R:

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok
má to smutnej konec a whisky ani lok

R:

Princezna ze mlejna

Vím jedno návrší, zámek nádhernej.
Z nejhezčích pohádek ho znám.
[: Stavěnej z křišťálu, sahá k nebi pomálu,
povětrí přijde k duhu princeznám. :]

Bílý je lilium, bílej krásnej sen.
Bílý je pravý hedvábí.
[: Jdu cestou necestou za svou bílou nevěstou,
jiná mě na tom světě nevábí. :]

Vím jedno oudolí, vím já pěkněj mlejn,
dobře to v tomhle mlejně znám.
[: Bydlí tam panenka, oči má jak pomněnka,
jinou už na tom světě nehledám. :]

Vím, jedno oudolí, vím já pěkněj mlejn,
míří sem cesta s přívozem.
[: Jde cesta necesta, tady je má nevěsta,
nerovná se jí žádná z princezen. :]

Vím, jedno oudolí, vím já pěkněj mlejn,
vedle něj rybník s rákosím.
[: Ta dívčí, co jí znám, je má bílá princezna,
tu si já od pantáty vyprosím. :]

Ruty šuty Arizona

Šinu si to starým Coloradem.
Když uslyším výkřik vzdálený.
Jedu jsem podle hlasu.
A k svému úžasu,
leží tam muž k zemi skolený.

Ruty šuty Arizona Texas. (karamba!)
Ruty šuty Arizona má.
Jedu jsem podle hlasu.
A k svému úžasu,
leží tam muž k zemi skolený.

Skloním se nad jeho obličejem,
poznal jsem v něm svého dvojníka.
Jeho tělo bylo probodáno noži,
čerstvá krev mu z rány uniká.

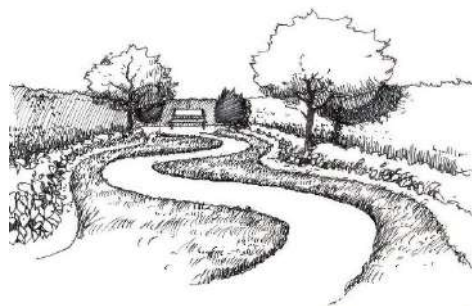
Ruty šuty Arizona Texas. (karamba!)
Ruty šuty Arizona má.
Jeho tělo bylo probodáno noži,
čerstvá krev mu z rány uniká.

Pravil ke mně hlasem zmírajícím:
"Parde příteli můj jediný,
byla to jen léčka já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl."

Ruty šuty Arizona Texas. (karamba!)
Ruty šuty Arizona má.
Byla to jen léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl.

Tisíc mil

V nohách mám už tisíc mil
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkrej sráz
modrá tůň a bobří hráz
táta s mámou, kteří věřej dětskej snům.

R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil
ted' mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Kousek dál a já to vím
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

Zahrada ticha

Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradu zelenou všechno připomíná.
Jako dým závojů mlhou upředemých,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

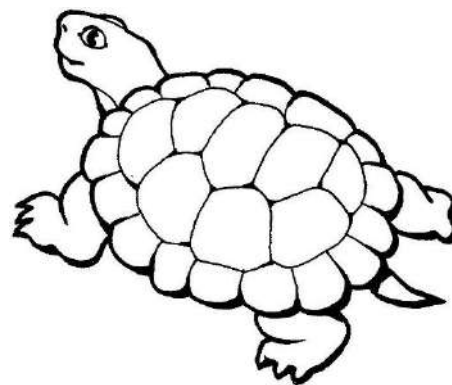
Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.
Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přejdou do ticha zas

Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený v zahradě beze snů.
Uprostřed závratí sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Želva

Né moc snadno se želva po dně honí
Velmi radno je plavat na dno za ní
Potom počkej, až se zeptá
Na to, co tě v mozku lechtá
Nic se neboj a vem si něco od ní

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou
Želví nervy od želvy schovám stranou
Jednu kád' tam dám pro sebe
A pak aspoň pět pro tebe
Víš má drahá a zbytek je pod vanou

R: Když si někdo pozor nedá
Jak se vlastně želva hledá
Ona ho na něco nachytá
I když si to pozdějc vyčítá

Né moc lehce se želva po dně honí
Ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní
Jeho úsměv se vytratí
A to se mu nevyplatí
Má se nebát želev a spousty vodní

R: Když si někdo pozor nedá
Jak se vlastně želva hledá
Ona ho na něco nachytá
I když si to pozdějc vyčítá

Montgomery

Děšť ti holka smáčel vlasy,
z tvých očí zbyl prázdný kruh.
Kde je zbytek z tvojí krásy,
to ví dneska jenom Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
děšť ti smývá ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem,
děšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

Děšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví.
Lásku měl rád víc než život,
to ti nikdo nepoví.

R:

Japonečka

V Yokohamě v přístavu kde noc vládne tmou
Loučil se tam námořník se svou dívenkou
A Japonečce malé slzičky stékají
Když jeho retы rudé slova lásky šeptají

Má Japonečko malá
Dřív než zvadne sakur květ
Tvoje láska neskonalá přivede mě k tobě zpět
Ta chvíle odloučení, rozplyne se jako dým
A potom, děvče milé, budu navždy jenom tvým

Byl to onen námořník, co pro ženy žil
Co v každickém přístavu z číše lásky pil
Na Japonečku malou dávno už zapomněl
Na její retы rudé, které kdysi líbat směl

Má Japonečko malá, až zas budu s tebou sám,
tvoje láska neskonalá povede mě ke hvězdám.
a jaro až se vrátí, všude bude plno krás,
pak děvče moje milé, já se k tobě vrátím zas.

Slavíci z Madridu

Nebe je modrý a zlatý,
bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty,
vřava a zpocený tváře.
Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína.

Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád,
já radši sklenici vína.

Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.
Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

Morituri te salutant

Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína,
a šedé šmouhy kreslí do vlasů.

A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pírkou touhy z křídel Pegasů.

A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pírkou touhy z křídel Pegasů.

Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma.

Má v ruce štítky, v pase staniol,
a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol.

A z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol.

R: Seržante písek je bílý, jak paže Daniely.

Počkejte chvíli, mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.

Seržante, mávnou, a budem zasvěceni.

Morituri te salutant,

Morituri te salutant.

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí.

A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří, které zahubí.

A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří, které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka.

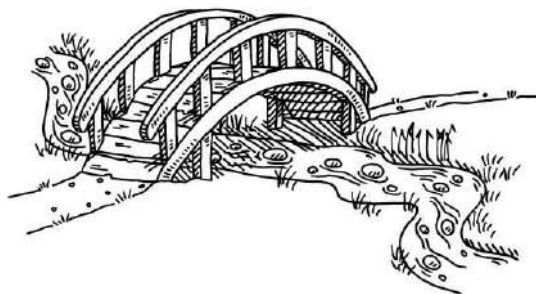
Rezavý kvér - můj brach, a sto let stará špína,
a děsně velká bílá oblaka.

Rezavý kvér - můj brach, a sto let stará špína,
a děsně velká bílá oblaka.

R:

Na tom bošileckym mostku

Na tom bošileckym mostku
hrály tam dvě pany v kostku
Hrály hrály hrály, až se obehrály,
shodily se z mostku
Hrály hrály hrály, až se obehrály,
shodily se z mostku

Nejsou všechny holky stejné
některá má voči černý
Některá má voči, některá má voči
některá má černý
Některá má voči, některá má voči
některá má černý

Nevěř holka chlapci, nevěř
na říčici vodu neměř
Voda ti vyteče, chlapec ti uteče
bude lásky konec,
voda ti vyteče chlapec ti uteče
bude lásky konec

Černé oči

1. Černé oči, jděte spát, černé oči jděte spát,
však musíte ráno vstát, však musíte ráno vstát.
2. /: Ráno, ráno, raníčko, :/
/: dřív, než vyjde sluníčko. :/
3. /: Sluníčko už vychází, :/
/: má milá se prochází. :/
4. /: Prochází se po rynku, :/
/: nese chlapcům novinku. :/
5. /: Novinečku takovou, :/
/: že na vojnu verbují. :/
6. /: Když verbují, budou brát, :/
/: škoda chlapců nastokrát. :/

Pramínek vlasů

Když měsíc rozlije
světlo své po kraji
a hvězdy řeknou,
že čas je jít spát,
pramínek vlasů
jí ustřihnu potají.
Komu? No přece té,
kterou mám rád.

Pramínek vlasů
jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář
chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi
zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci
budou se zdát.

O sny mě připraví
teprve svítání,
zpěv ptáků v oblacích
a modré nebe,
od vlasů, jichž jsem se
dotýkal ve spaní,
nový den nůžkama odstřihne tebe.

Na bílém polštáři
do kroužku stočený,
zbude tu po tobě
pramínek vlasů,
já nebudu vstávat,
dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
je totiž neděle a mám dost času.

Mám malý stan

Mám malý stan
mně na nohy táhne
snad ze všech stran.

Jen řekněte, jak dostanu
své dlouhé nohy do stanu
až chladem třást se přestanu
já ze stanu nevstanu.

Stan malý mám
a nohy tak dlouhé
ach kam je dám.

A tak snívám často o chatě
kde spal bych jako ve vatě
kde neničí tě jehličky
a kam vítr nefičí.

